Ґотфрід Бенн

Вже потім був поділ на звуки...

Перекладач: Г.Петросаняк

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Вже потім був поділ на звуки
Спочатку — хаос і крик.
Немов в породільних муках
Народжувалися голоси.

Перший сказав: скорбота.
Другий мовив — плачі.
Третій: благання — марнота,
Бог заперечить їх.

Пронизливий крик: у смуті
Зілля, вина, утіх,
Зректися, забути. Забути
Самого себе і всіх.

Інший: нема провидіння
Ні сенсу, ні знаку в тім.
Що міняються покоління —
Смерть крилом їх вкриє своїм.

Інший голос казав: утома,
Безсилля, слабість без мір.
Той лиш має поживу, відомо,
Хто гризеться за нею, мов звір.

І от здалося, наче
Голоси вже тихнуть. В цю мить
Мовив один: я бачу —
В кінці мовчазний хтось стоїть.

Він знає: благання — марнота.
Бог відкриє своє лице.
Що пережив він, достоту
Бог заперечив усе.

Він бачить: в горнилі розбрату
Мруть народи, не зрісши в сім'ю.
Він лишається осторонь світу,
Леліючи мрію свою.